

‘AVG is helemaal niet zo spannend’

DOOR / ERIK JAN BOLSIUS BEELD / KEES BEEKMANS

De impact van de AVG wordt door advocaten wat opgeklopt om klanten bang te maken, stelt IT-advocaat Wouter Dammers (32). Wandelend door Tilburg relativeert hij de nieuwe privacywet.

Advocaat Wouter Dammers kan het nut van goed beschermde privacy niet genoeg benadrukken. De Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) die eind mei 2018 van kracht wordt, ziet hij dan ook als een vooruitgang, al zien zijn IT-klanten dat vaak anders. ‘Ook voor hen zitten er vooral voordelen aan deze nieuwe regels. Het is een redelijke wet. Al het gedoe erover is wat overdreven. Veel van mijn klanten zijn bang voor de hoge boetes, maar het effect is juist prima. Het dwingt bedrijven en organisaties beter om te gaan met hun datamanagement. Vergelijk het met de financiële administratie, die moet ook op orde zijn, daar wordt het bedrijf beter van. Als bedrijven de gegevens van hun klanten en potentiële

klanten netjes verwerken, wordt de kwaliteit van hun bestanden en dus ook de dienstverlening beter.’ In de Tilburgse Spoorzone worden oude NS-gebouwen klaargestoomd voor nieuw gebruik door ondernemingen, universiteit en hogeschool, of zijn ze al omgetoverd. Een restaurant in een oude treinloods, een ambachtelijke bierbrouwerij, indoor skatepark, het hele gebied ademt vernieuwing. Dammers loopt er enthousiast doorheen. Intussen is hij kritisch over vakgenoten die hun klanten doemscenario’s schetsen rond het invoeren van de aangescherpte privacywetten. ‘De AVG is helemaal niet zo spannend. Iedereen doet er moeilijk over, maar dat is niet terecht. Die nieuwe regels zijn logisch, je wordt geacht een behoor-

lijke bedrijfsvoering te hebben met data van je klanten. Bedrijven die er een beetje redelijk bij nadenken, zitten best gauw goed. In principe is het simpel. Als je persoonsgegevens gaat verwerken, moet je daar een doeleinde aan koppelen, en als je een gerechtvaardigde grondslag voor het gebruik van die gegevens documenteert, mag er veel meer dan je denkt.’ Hoewel de privacywetgeving tot veel vragen leidt, besteedt Dammers het grootste deel van zijn tijd aan procedures over mislukte automatiseringen. ‘Complexe zaken, grote pakken met dikke contracten waarbij het toch misgaat. Het project is te duur, duurt te lang en de IT doet niet wat er is afgesproken. Ja, dat is ook bij KEI gebeurd. Ik pluis in zo’n geval de contracten, het mailverkeer en documenten uit en plak er het juridische plaatje op van verzuim, een ingebrekestelling, ontbinding en schadevergoeding. Rechters weten vaak niet goed waar ze mee te maken hebben. In mijn werk leg ik dus techniek uit aan rechters, en het recht aan technenuten.’

HIPPE TERMEN

Aan de andere kant van het station, in het ‘dwaalgebied’ in het oude centrum, vertelt Dammers wat hij mooi vindt aan Tilburg. ‘In deze stad heerst de werkmentaliteit van

Wouter Dammers

2014-heden Oprichter en advocaat LAWFOX Advocatuur

2012-2014 Advocaat/jurist ICTRecht

2009-2012 Advocaat IT-recht SOLV

Geregistreerd partnerschap, één kind

‘Ik leg techniek uit aan rechters en recht aan techneuten’

Rotterdamers en het rauwe en hippe van Berlijn.’ Hij studeerde rechten en vestigde er LAWFOX, zijn advocatenkantoor. Tijdens een tweede master, Law en Technology, koos hij voor de advocatuur. Tot die tijd zag hij zichzelf wel als ambtenaar in Brussel, waar hij stage liep. ‘Die master was het helemaal, toen wist ik waar ik mijn rechtenstudie voor had gedaan. De combinatie van recht, techniek en maatschappij, het kwam er mooi in samen. Ik snapte alles weer, kon het verbintenenrecht en goederenrecht ineens in een context plaatsen. De dynamiek, de constante vernieuwingen, dat trekt me zo aan in de techniek. Het leuke aan dit vakgebied is dat je de meest hippe termen hoort, er is steeds weer iets nieuws, het houdt je heel erg jong.’ Dammers volgt de technologische ontwikkelingen op de voet, verkocht zijn bitcoins voordat de koers inzakte en ziet quantum-computing als een belangrijker ontwikkeling dan blockchain. ‘Er is nog geen signaal

dat de wereld echt verandert met blockchain, terwijl quantum-computing helpt om bijna onhackbare beveiliging te maken, heel belangrijk voor banken.’

De IT-advocaat schetst ook een minder positief toekomstbeeld, waarin techniek ‘alles’ overneemt en vrijheden beperkt. ‘Als de menselijke factor er helemaal uit is, kun je niemand meer verantwoordelijk houden. Grondrechten worden dan aangetast zonder dat je er nog iets tegen kunt doen. Ik zie dat bepaald niet optimistisch in, maar word er toch ook niet somber van. Je houdt het niet tegen, zo gaat het gewoon.’ Dammers relateert dat scenario ook weer, hij weet dat angst voor technologische vooruitgang zelden bewaarheid wordt. Enthousiast vertelt hij hoe hij techniek toepast om efficiënter te werken, bijvoorbeeld met een zelfgeprogrammeerde generator voor sommatiebrieven.

Voorlopig is de groeiende behoefte aan IT-kennis in de advocatuur

vooral positief. Hij hoopt dat zijn kantoor, dat nu één medewerker heeft, in de komende vijf jaar uitgroeit naar zes tot acht advocaten. ‘Ik geniet van de vrijheid van het ondernemen, weet me goed te positioneren als IT-advocaat, onder andere door te bloggen.’ Dammers weet dat niet iedere advocaat daar happig op is, maar adviseert ze toch om zo veel mogelijk kennis te delen: ‘Blijf niet binnen zitten wachten op werk. Je moet naar buiten, ook online. Het verhoogt mijn vindbaarheid voor nieuwe klanten, maar ook mijn huidige klanten worden er blij van, ze hebben echt iets aan mijn verhalen online. Als ik hoor dat ze twee juridische vragen zelf hebben opgelost met die kennis, en toch nog wat hulp nodig hebben bij een derde, is mijn doel bereikt! En als je bloggen niet leuk vindt, doe het dan niet. Geef workshops, presenteer je verhaal op congressen of ga koffiedrinken met potentiële klanten.’